

CUM SE POT NAȘTE COPII CU O STARE DE SĂNĂTATE MAI BUNĂ?

IPOTEZĂ ASUPRA MODULUI ÎN CARE AR PUTEA LUA NAȘTERE O RASĂ UMANĂ MAI BUNĂ

George Vithoulkas

Seema Mahesh

Ipoteza prezentată aici este rezultatul discuțiilor cu părinți de diverse naționalități pe durata mai multor ani. Ea încearcă să răspundă la două probleme: 1. Care ar fi condițiile care ajută la crearea unor descendenți mai sănătoși? 2. Ce ar trebui să știe părinții despre responsabilitatea lor de a da naștere unor copii cu o stare de sănătate mai bună?

În cadrul experienței mele de 50 de ani am observat cuplurile cu mai mult de un copil și am comparat starea de sănătate a unuia dintre copii cu ceilalți, încercând să găsesc motivele pentru care unul dintre ei avea o stare de sănătate mai bună decât celălalt.

Am înțeles faptul că factorul crucial era reprezentat de către “starea erotică” a părinților din momentul concepției. Copiii concepuți în momentul când părinții erau complet dăruiți, pierduți, unul în celălalt în momentul punctului culminant al relației intime, erau mai sănătoși și moșteneau cele mai bune calități de la ambii părinți.

Ipoteza este aceea că pentru a reînnoi rasa umană până la maximum ei posibil, trebuie ca în cadrul societății să fie încurajate condițiile care asigură relațiile bazate pe iubire și nașterea copiilor din acest gen de relații.

EPIGENETIC; EUGENIE; FERICIRE; IUBIRE; BUNĂSTARE SOCIALĂ

Context

Subiectul regenerării rasei umane a fost discutat în mod amplu, fiind aduse propuneri cu privire la diversele metode de a crea “o ființa supraumană, modificată”, care să însumeze cele mai bune capacități ale speciei noastre (de ex. eugenie și selecția germinală) [1,2]. Însă, astfel de încercări vor crea monștrii în loc de supra-oameni.

Există o altă posibilitate mai naturală, mai eficientă de a reînnoi rasa umană, care necesită o înțelegere profundă a naturii și psihologiei umane. Voi prezenta în cadrul acestei lucrări această metodă.

Observații preliminare

Anumite grupuri etnice din cadrul așa-numitei Lumi a Treia, se bucură în general de o stare psihică mai bună (sunt mult mai fericiți) decât cei din Vest, Europa și SUA, cu toate că aceștia din urmă beneficiază de servicii medicale mai bune și de un trai mai confortabil [3-5].

Diferența majoră o reprezintă faptul că părinții din Lumea a Treia păstrează odraslele iubirii lor, în timp ce în cadrul țărilor “civilizate”, embrionii care rezultă din “primele aventuri premature”, de cele mai multe ori sunt avortați [6-9].

Trei factori principali joacă un rol în cadrul asigurării stării de sănătate a noului născut, în afara igienei:

1. Predispoziția ereditară
2. Istoricul medical al părinților (de ex. boli, vaccinuri, medicamentele luate de aceștia în trecut)
3. Starea psihică a părinților în momentul concepției [10-14].

Cum primii doi factori au fost luați deja în considerare, am investigat în mod exclusiv al treilea parametru ca variabilă în cadrul sistemului.

Deoarece pe parcursul anilor am tratat multe familii, am putut observa faptul că în diverse ocazii, unul dintre copii avea o stare bună de sănătate în timp ce celălalt copil era aproape tot timpul bolnav. Am putut observa și faptul că unul dintre copii era sociabil, inteligent și își exprima cu ușurință emoțiile, în timp ce celălalt copil era rezervat, supra-sensibil, ușor de ofensat, evita contactul și nu își putea exprima emoțiile [15-16].

Care ar putea fi motivul apariției acestor diferențe manifestate în cadrul aceleiași familii?

Am descoperit faptul că variabila care cauza aceste diferențe era tipul de căsnicie a părinților, fie că era vorba de o căsnicie din iubire, căsnicie aranjată sau căsnicie de compromis - în acest caz contând în special modul de raportare al femeii. În cazul în care căsnicia era una aranjată (sau era una de compromis, rezultată din interese și nu din iubire), primul copil avea cele mai mari probleme - în special la nivel emoțional. Însă dacă această căsnicie era din iubire, copilul problematic era poate, cel de-al doilea, al treilea sau al patrulea, în general copilul apărut în momentul în care pasiunea iubirii inițiale se epuizase în mod considerabil.

Această observație m-a făcut să mă gândesc la faptul că atunci când părinții erau îndrăgostiți în momentul concepției, ei au dat naștere unui copil “adorabil”, care le moștenise tot ce aveau mai bun. Dar când căsnicia a fost “aranjată” în sensul larg al cuvântului, primul copil avea cele mai multe probleme. Problema era reprezentată de faptul că părinții nu s-au cunoscut bine în momentul relațiilor conjugale, iar copilul moștenise “limitările și sensibilitățile” părinților. În momentul când cei doi au ajuns în final să se simtă apropiați, următorii copii erau mai liniștiți, sănătoși și stabili din punct de vedere emoțional.

Pentru a valida această primă deducție, am început să îi rog pe părinți să descrie starea lor psihică - în special referitor la “simțământul erotic” - din momentul concepției [17-20]. Mulți dintre ei nu și-au putut aminti, însă alții și-au amintit și au putut descrie ceea ce au simțit. În momentul în care au spus “eram îndrăgostiți nebunește unul de celălalt”, fără nicio excepție copilul rezultat era mai frumos sau cel puțin la fel de frumos ca ambii părinți, din punct de vedere fizic; de asemenea, copilul moștenește de la ambii părinți cele mai bune calități atât din punct de vedere mental cât și emoțional.

Pe acești copii i-am numit “copii din dragoste” și pe durata anilor i-am observat crescând.

Dezvoltarea ideii

Înainte de-a ajunge la niște concluzii definite, am luat în considerare doi factori privitori la dezvoltarea umană:

În cadrul corpului fizic, teratogeneza apare în urma expunerii organismului la substanțe chimice și medicamente (de ex. talidomida sau uraniul sărăcit) [21-25]. Aceste victime, în lipsa unei părți anatomice, dezvoltă moduri alternative de funcționare pentru a putea compensa dizabilitatea [26,27].

Mai sunt și alte exemple care demonstrează tendința corpului de a dezvolta căi alternative în vederea obținerii unui echilibru. Atunci când circulația sangvină este blocată într-un anumit organ sau într-o parte anatomică, corpul remediază problema dezvoltând o circulație colaterală. Acest lucru pare să fie o lege a naturii [28-0]. Conform acestei legi, o persoană care și-a pierdut vederea dezvoltă o sensibilitate senzorială tactilă și auditivă sporită [31-33]. În plus, oamenii care și-au pierdut membrele superioare dezvoltă abilitatea de a-și utiliza picioarele în același scop ca și membrele superioare [26,27].

Acest fapt m-a determinat să mă întreb ce se întâmplă când un individ își pierde unele funcții la nivel mental sau emoțional? Cu alte cuvinte, este posibil ca stresul extrem să cauzeze deteriorări sau să influențeze capacitățile creierului, ca de ex. epifiza, corpul calos sau lobul frontal, rezultând astfel disfuncționalități la nivelul acestor centri [34-41]? Se poate ca la nivel psihic să apară teratogeneza în timp ce corpul fizic să rămână intact? Se poate da naștere la monștrii din punct de vedere psihic, care au încă de la o vârstă fragedă vicii, frici și atitudini criminale, pentru că le lipsesc anumite funcții importante ale creierului [42-44]? Dacă da, atunci care sunt cauzele și care sunt măsurile preventive?

Teratogeneza psihologică

În societățile moderne -în special în Vest- vedem exemple de gânduri și emoții desfigurate. Un exemplu îl reprezintă un copil de 10 ani care și-a ucis cu o armă colegii de clasă [45]. Acest gen de activitate criminală, cu care suntem obișnuiți, nu poate fi justificată de foame sau izbucniri pasionale.

În urma analizei psihiatrice a acestor indivizi rezultă faptul că le lipsesc anumite funcții emoționale [35,29,46-48]. În cadrul unui chestionar psihologic, un violator monstruos care și-a măcelărit și îngropat victimele, a recunoscut că el încerca să își stimuleze emoțiile pentru a obține satisfacție [49-51].

Oare Hitler, plin de ură și de intoleranță, a fost un individ complet sau un monstru, un monstru care excela din punct de vedere al inteligenței dar căruia îi lipseau complet emoțiile [52,53]?

Cu toate că impulsurile criminale și gândurile patologice apar doar în cadrul bolilor psihice grave, la un nivel mai mic și într-o măsură mai redusă, aceste impulsuri și gânduri chinuie milioane de oameni din Lumea Vestică [54,55]. Există o multitudine de exemple de sadici,

masochiști, pederasta pervertiți sexual și de indivizi care nutresc ură și emoții negative față de restul oamenilor.

Pe urmă, dacă luăm în considerare copiii care au un IQ ridicat, vedem că aceștia au lipsuri emoționale [56,57]. De exemplu, vedem băieți de 15-16 ani care sunt elevi foarte buni, extrem de inteligenți și care din punct de vedere emoțional sunt imaturi în momentul examinării lor din punct de vedere al emoțiilor, relațiilor și comportamentului erotic. Este ca și cum organele responsabile de emoții -din cadrul sistemului limbic- care sunt răspunzătoare pentru schimburile emoționale cu familia, prietenii sau societatea, sunt incomplete/deficiente; iar prin urmare, aceștia nu pot participa în cadrul unei relații afective.

Un alt exemplu îl reprezintă omul de știință total consacrat muncii sale, ignorând viața personală, inclusiv relațiile emoționale, sociale și sexuale cu cei din jur. O femeie a recunoscut: “am divorțat de soțul meu pentru că era un om de știință foarte bun! Singurele lucruri care îl interesau erau microscopul, virusurile, și comportamentul acestora. Venea acasă doar ca să mănânce, iar imediat după cină se scufunda în cărțile sale. Am avut răbdare 10 ani, dar după acest timp, nu am mai putut suporta”.

Este evident faptul că acest om de știință foarte bun suferă de o lipsă a funcțiilor emoționale profunde. El și-a suprad dezvoltat doar o parte din intelect, parte care a înlocuit anumite slăbiciuni emoționale, el echilibrând aceste dizabilități cu succesul pe plan științific - lucru care îl face să se simtă important. Se poate observa că acești indivizi ambițioși, cu un IQ foarte ridicat, sunt interesați doar de propria muncă. Ocazional, ei au relații sexuale, însă participă la aceste activități fără implicare emoțională, aproape mecanic.

În ziua de azi, există femei care nu au simțit niciodată nevoia să se îndrăgostească. Un exemplu îl reprezintă tânăra femeie care se crede urâtă; pentru a se echilibra, ea își dezvoltă intelectul și devine studioasă și foarte bună la învățătură. Colegii o admiră, fapt care îi sprijină echilibrul emoțional. Ea termină școala cu nota 10 pe linie și intră la facultate, studiază biologia, își petrece timpul învățând, termină psihologia cu nota 10 pe linie și se dedică științei. Nu se căsătorește niciodată, însă la vârsta de 29 de ani devine profesor universitar. Ajunge la vârsta de 30, 32 și 36 de ani fără a ști măcar ce înseamnă “a fi îndrăgostit”. Se pare că în acest caz, “organul” care generează simțăminte erotice a fost anihilat încă de la naștere. Partea organismului care este responsabilă pentru acest fel de emoții nu este folosită sau a fost suprimată total, sau deteriorată complet. Iar lista de denaturări și combinații a acestor defecte la nivel emoțional sau mental este infinită.

Care este aportul statului, societății și familiei la crearea de astfel de monștrii violenți și cât de mult se datorează apariția acestora unor predispoziții înnăscute [35,41,58]?

Ca terapeuți, trebuie să înțelegem de ce se nasc astfel de “monștri umani”. Corpul poate compensa “organele” lipsă chiar și la nivel mental, compensând deficiențele cu alte abilități, pentru a atinge un nivel de echilibru. Un alt exemplu îl reprezintă cel al unui individ care nu simte că are sentimente de afecțiune sau empatie, însă care are alte realizări -un nivel ridicat de inteligență sau îndemănare- acest lucru asigurându-i acceptarea și recunoașterea socială

necesare, el însă neavând sentimente de iubire pe care le-ar putea împărtăși. Astfel de indivizi au intacte toate părțile fizice, însă duc lipsa (sau sunt disfuncționale) anumitor funcții emoționale, lucru care poate avea rezultate periculoase atât pentru ei cât și pentru societate. Modul în care e clădită societatea noastră produce monștri mai mici sau mai mari [59,60].

Ipoteză

Celulele germinale

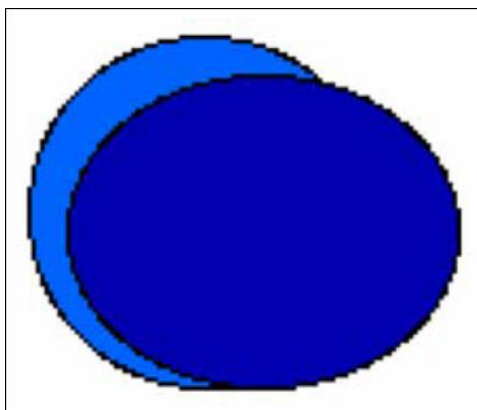
Concluzia observațiilor de mai sus este că există cazuri de “teratogeneză” la nivel emoțional și intelectual, pentru că legile naturii au fost ignorate.

Voi începe, prezentând ideea conform căreia spermatozoidul sau ovulul nu sunt separate de totalitatea individului în cadrul alcătuirii sale interne; în schimb, ele conțin întreaga structură a codului ADN-ului individului, la toate nivelele: fizic, emoțional și mental [61]. Observând aceste cazuri, pentru mine a devenit evident faptul că această exprimare genetică poate fi modificată (prin epigenetică) pe durata orgasmului, fiind influențată de starea erotică - celulele germinale purtând amprenta calităților fizice, mentale și emoționale ale celor două persoane care s-au unit pentru a concepe o nouă ființă umană [62-67].

Variații în cadrul experienței sexuale

Unirea celor doi indivizi poate fi studiată în cadrul a trei categorii extinse. Desigur, toate acestea sunt relative și influențate de către alți doi factori: predispoziția ereditară și istoricul medical al părinților. Există atâtea variații câți indivizi există pe pământ.

PRIMA IPOSTAZĂ

Fig. 1 Uniunea perfectă a doi indivizi “complementari” și fericiți unul cu altul

Simbolic, putem exprima momentul orgasmului dintre doi indivizi care sunt îndrăgostiți ca fiind un cerc perfect, simbolizând starea îndrăgostiților -satisfacție, împlinire și echilibru-, atât la nivel mental cât și emoțional. În cadrul unei uniri perfecte, un cerc se contopește cu celălalt, creând un nou cerc și o nouă ființă umană.

Rezultatul acestei uniri îl reprezintă o ființă umană minunată - un copil care posedă cele mai bune calități, preluate de la ambii părinți. Astfel de copii vor fi ghidați în viață în primul rând de iubire, într-un mod echilibrat [68].

A DOUA IPOSTAZĂ

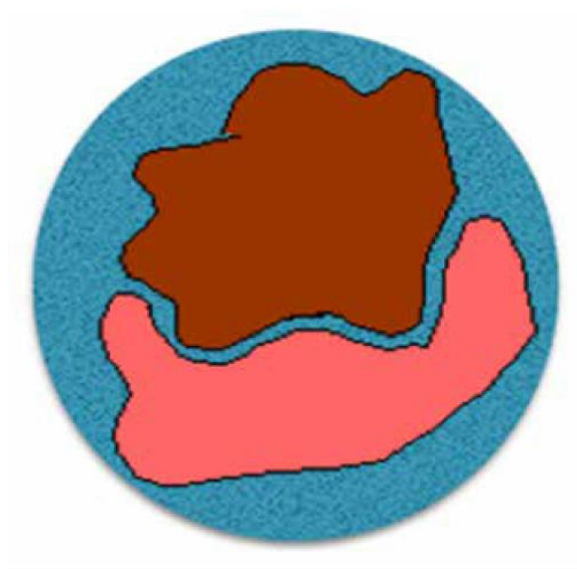
Fig. 2 Uniunea indivizilor la nivel fizic, fără nicio armonie la niciun alt nivel

Se poate ca între două persoane să existe o atracție fizică puternică ele fiind însă diferite din punct de vedere emoțional și mental. Astfel de oameni caută cu orice preț plăcerea sexuală, neluând în considerare compatibilitatea mentală sau emoțională.

Diagrama înfățișează în mod simbolic pe cei doi parteneri “diferiți” și modul în care diferențele dintre ei rămân, ca un fel de sciziune în cadrul sufletului noii persoane. În cazul acestor indivizi, va fi dificil, aproape imposibil să se simtă ființe umane complete. În cadrul acestei ipostaze, vedem cum noua celulă -din care se dezvoltă copilul- și-a pierdut echilibrul și va purta experiențele părinților, neîmpliniți pe plan emoțional. Această celulă se află într-o stare de scădere sau supresie emoțională. Cu cât sunt mai mari diferențele mentale și emoționale dintre părinți, cu atât va fi mai scindată uniunea dintre ei, iar atunci când această scindare este îndeajuns de mare, devine posibilă aducerea pe lume a unui copil cu personalitate dublă, care posedă două puncte de vedere egale ca intensitate - ca în cazul schizofreniei.

Aceștia sunt copiii care au lipsuri emoționale, care vor simți întotdeauna că ceva le lipsește și care niciodată nu se vor simți ființe umane complete - contrastând cu copiii născuți din dragoste.

A TREIA IPOSTAZĂ

Fig. 3 Uniunea a două persoane aflate în stare de stimulare/excitare

Copiii pot fi concepuți într-o stare de excitație extremă. Actul unirii sexuale este făcut în mod agresiv și violent, lucru care va fi transpus în cadrul celulei germinale. În mod simbolic, ambele ego-uri sunt exacerbate și rămân în acest stadiu pe durata actului sexual. Copiii care rezultă din această împreunare, vor încerca să-și impună prezența prin violență și acțiuni extreme, pentru că ei nu pot simți cu ușurință dragostea sau compasiunea. Nevoia lor de a primi iubire îi va conduce la acțiuni care sunt opuse celor care generează dragostea.

Există numeroase variații în cadrul acestui fenomen. De exemplu, dacă bărbatul este agresiv iar femeia este pasivă și iubitoare, rezultatul va fi diferit; copilul poate fi un anarhist, din simpatie pentru ceilalți.

Calitatea relației

O întrebare importantă: care este starea părinților în cuplu înainte de actul sexual și în ce măsură acest lucru influențează sănătatea copilului?

Să începem cu o analiză a primei ipostaze, pentru a putea face o comparație cu celelalte două.

În acest caz, ambii indivizi trebuie să atingă o stare care să minimalizeze conștiința lor egocentrică la un nivel cât mai scăzut și să se "piardă" într-o stare sublimă de unire, pe durata apogeului actului sexual.

Natura ne-a oferit mijloacele pentru îndeplinirea acestei condiții, înzestrându-ne cu abilitatea de a “ne îndragosti”, lucru exprimat în mod elocvent prin cuvântul grecesc “Eros”. Eros reprezintă dorința extremă a unei persoane de a cuceri și de a se uni cu obiectul adorării sale. Atunci când Eros-ul este îndreptat către o altă persoană, în timpul acestei uniri apare nevoia de a deveni una cu persoana iubită și de a te pierde în celălalt. Aceasta nevoie este satisfăcută doar atunci când o persoană are senzația că se ajunge la o unime desăvârșită, care se “materializează” prin intermediul unirii erotice fizice [69,70]. Când acest obiectiv este atins, în acel moment se simte o fericire și satisfacție totale, iar urmașii care se zămislesc în urma acestei uniri duc la o regenerare naturală a speciei umane.

Condițiile în cadrul cărora “Eros-ul” se poate manifesta în viața unei persoane

Pentru a se putea manifesta “Eros-ul” în viața unei persoane, ar trebui să se ajungă mai greu la contactul fizic la începutul perioadei de curtare, impunându-se înfrânarea. În plus, în această perioadă trebuie cultivate și încurajate imaginația și închipuirea. Apoi, prin această chemare a firii și prin cucerirea finală a ceea ce fiecare își dorește, cele două persoane vor atinge starea desăvârșitei satisfacții [71-74]. Această adâncă satisfacție și fericirea vin ca urmare a faptului că fiecare din ei se acceptă să pătrundă în celălalt, că o persoană permite celeilalte să pătrundă în celălalt fără împotrivire și fără un amestec nedorit al minții. În acest stadiu, conștiința ego-ului va fi redusă pentru câteva momente aproape la non-existență [75]. De aceea, pe durata orgasmului se atinge o stare de absolută liniște, unitate și echilibru. Acest moment a fost creat pentru ca fiecare dintre cei doi oameni să “ofere” ce este mai bun din el, astfel încât noua lor făptură –copilul– să poarte cele mai bune laturi ale ambilor părinți și să devină un om cât mai deplin cu putință. Un cuplu îndrăgostit, care trăiește dragostea pură, aflându-se în starea de Eros, se bucură de emoții pozitive și se află într-o stare emoțională optimă în vederea conferirii acestui echilibru, pruncului lor.

Darul “Eros-ului” însa nu dureaza mult. Este puternic pe durata tinereții, în special între 20 și 30 de ani, atunci fiind momentul optim - când părinții sunt încă tineri, viguroși și inocenți. Acesta este timpul potrivit pentru a concepe și a aduce pe lume copii sănătoși [76-78].

Însă, o astfel de situație “ideală” este greu de obținut și se realizează rar în societățile moderne în cadrul cărora indivizii sunt în căutarea orgasmelor facile și rapide. Chiar și situațiile care rezultă în conceperea unor astfel de copii sunt zădărnice de dragul comodității. Să luăm următorul exemplu: dacă o tânără femeie necăsătorită, îndrăgostită, rămâne însărcinată, probabil că părinții ei vor spune că acest copil nu trebuie născut. “Încă nu ești căsătorită”, “Nu ți-ai rânduit viața”, “Tatăl copilului nu are încă o slujbă”, etc. Acestea sunt exemple de oameni care gândesc că ei știu mai bine decât legea firii și concluzionează că acest copil nu este dorit [6-9]. Acest lucru însă va fi plătit mai târziu, mult mai târziu, atunci când bunicii nu vor mai fi în viață [79-82].

Aici trebuie făcută o distincție între copiii născuți din dragoste și copiii rezultați în urma unei relații sexuale ocazionale. Diferența este semnificativă. Este vorba de găsirea perechii, persoanei potrivite, lucru care implică o armonie pe toate nivelele. Însă, în cadrul societăților noastre, această posibilitate pare a fi o fantezie.

Exemple ale diverselor condiții în care se nasc copiii

Din păcate, stilul de viață din majoritatea societăților apusene împiedică situațiile în care omenirea ar putea urma mereu calea regenerării. În societățile “civilizate”, în locul iubirii în cea mai înaltă formă a ei, predomină egoismul și interesul, făcând aproape imposibilă apariția unei uniri erotice primordiale, firești. Este interesant de observat faptul că singurii oameni care au o șansă de a evolua în viitor, sunt oamenii primitivi.

Umanitatea a ajuns la apogeu odată cu grecii, egiptenii și indienii antici. După acest apogeu a avut loc o involuție în cadrul căreia oamenii din societățile contemporane “civilizate” s-au întors la instincte animalice și degenerare. Cel mai notabil semn care indică faptul că această degenerare are loc este modul în care oamenii din actualele rase fac dragoste.

Observăm azi tinere fete de 15-16 ani care întrețin relații sexuale. Ce pot înțelege și simți acești copii cu privire la acest neasemuit simțământ al adevăratei iubiri? În general, experiența lor oscilează de la o plăcere moderată, indiferență, pâna la o experiență traumatizantă. Urmează mai apoi avorturile repetate [6-9]. După astfel de experiențe sexuale, poate că femeia se căsătorește. Cu toate acestea, chiar și atunci când cuplul se află în perfectă armonie, concepția nu are loc pentru că endometrul a fost distrus ca urmare a avorturilor repetate. Femeile sunt anxioase și nu pot avea copii. Bărbatul este tensionat și el în aceste cazuri datorită propriilor probleme financiare sau profesionale, pe când femeia este anxioasă pentru că își face griji dacă va rămâne sau nu însărcinată. Ca rezultat, pe durata actului erotic, cei doi nu se vor putea pierde unul în celălalt. În aceste condiții de anxietate și îngrijorare, concepția devine aproape imposibilă. Ph-ul endometrului devine ostil chiar dacă nu există alte motive pentru sterilitate [10,11,18,76,83-85].

Cele spuse pot părea doar teoretice, însă noi știm că atunci când un cuplu vine pentru terapie și prescripția e una corectă, pacientul spune de obicei, “Acum m-am liniștit”, “Acum stau pe propriile picioare”, “M-am regăsit”, “Acum mă simt sănătos”, etc. Această stare de calm, de echilibru, va permite apoi concepția, acesta fiind motivul pentru care homeopatia are un atât de mare succes în cazurile de infertilitate.

În cadrul celei de-a doua ipostaze, vom lua în atenție cazul generic al unei tinere femei care a avut o experiență de dragoste foarte frumoasă și a rămas însărcinată. Datorită însă faptului că este prea tânără cât și din alte motive, ea avortează copilul și încheie relația cu primul ei iubit. După ceva timp, ea începe o nouă relație care însă nu este și niciodată nu va fi la fel de bună ca prima, în cele din urmă femeia ajungând să aibe mai multe relații. Într-un final, la vârsta de 30

de ani, găsește un bărbat pe care ea-l socotește ca fiind bărbatul potrivit și se căsătorește cu el. Această tânără femeie și-a suprimat o parte din universul ei emoțional și -ca în majoritatea cazurilor de acest gen- nu are nicio șansă să se abandoneze și să atingă satisfacția absolută necesară pentru prima ipostază. Astfel de practici au un efect profund asupra psiho-neuro-imunologiei ei (PNI), în cele din urmă ea îmbolnăvindându-se, pierzând posibilitatea de a reveni la acea primă fază.

Datorită interacțiunilor sociale din cadrul societăților moderne, cele mai profunde și fundamentale emoții sunt exterminate sau suprimate, ele fiind într-un final sacrificate pe altarul standardelor artificiale și asumate.

Să luăm un alt exemplu, cel al unei tinere femei care a fost foarte fericită și sănătoasă (ereditate bună); însă, după niște experiențe emoționale negative, și-a pierdut vioiciunea și prospețimea și în mod gradual, în urma unor dezamăgiri continue, a devenit împietrită din punct de vedere emoțional. În cadrul culturii noastre de corupție, fraudă și eliberare sexuală, tinerii ating acest punct de saturație emoțională - punct în care nu îi mai impresionează nimic și nu mai pot fi stimulați emoțional. Cunoaștem multe fete frumoase care s-au "sacrificat" pentru a găsi bărbatul "potrivit", folosindu-se doar de logica minții lor și nu de sentimente; ele sunt prinse într-o capcană și trăiesc ca într-o colivie de aur, fapt care duce în final la o stare de sănătate deficitară.

Atunci când instinctele naturale sunt ignorate iar egoismul și interesul predomină, copiii născuți astfel vor fi lipsiți de trăiri fundamentale cum sunt iubirea, afecțiunea și creativitatea. Ei vor fi lipsiți de fericirea pe care o simte cel care ajută și se pune în slujba celorlalți. Aceste idei pot părea simpliste, însă ele sunt esențiale pentru a putea beneficia de o viață socială sănătoasă și din păcate au fost anulate de către sistemul educațional modern.

Luând în considerare exemplul celei de-a treia ipostaze, în unele cazuri extreme, concepția poate avea loc în cadrul unei surescitări exagerate a bărbatului și reprimării femeii. În aceste cazuri, ne confruntăm cu situații în care cuplul ajunge la contact sexual în cadrul unor condiții interne violente. Bărbatul se întoarce acasă pe jumătate beat, într-o stare psihică proastă datorită problemelor de serviciu și își vede soția discutând cu vecinul. Ca rezultat, devine gelos până la punctul de a înnebuni și începe să-și bată soția. Ea plânge și urlă, cei doi ajungând într-un final la a avea contact sexual. Dacă un copil este adus pe lume în astfel de condiții, acest copil va purta în sine starea în care se aflau celulele părinților săi în momentul concepției.

Ce tip de copii se nasc din diferitele ipostaze?

Copiii concepuți din dragoste –din cadrul primei ipostaze– vor moșteni cele mai bune trăsături ale părinților lor, trăsături fizice, mentale și emoționale. Pe de altă parte, copiii părinților compromiși din punct de vedere mental și emoțional –ipostazele doi și trei– vor purta ce e mai relevant din starea globală de sănătate a acestora.

Copiii născuți din dragoste vor fi cei mai echilibrați, cei mai ușor de mulțumit și cei mai fericiți. Contactul lor cu ceilalți va fi deosebit de facil și liber, perversiunile lor fiind minime, ei bucurându-se de fericire. Majoritatea se vor îndrăgosti chiar la momentul potrivit [5,16,68]. Dacă acest fel de persoană ar fi lider în politică, domeniul militar, știință, etc., el sau ea ar lua decizii mai bune și mai corecte decât deciziile luate în ziua de azi – decizii considerate inumane, dacă nu chiar criminale.

Însă, un astfel de “copil din dragoste” nu are un rol de conducere în cadrul societăților noastre bazate pe concurență. Dacă un astfel de copil ar ajunge conducător de armată, președinte sau ministru de externe, în condițiile politico-sociale de azi ar fi exterminat imediat. Cei care sunt aleși în aceste poziții, în cadrul societăților noastre nesigure, supuse globalizării comerciale și războiului, sunt indivizii concepuți în cadrul ipostazelor 2 și 3, ai căror părinți au fost ambițioși, însă nu au fost fericiți.

Copiii celei de-a doua ipostaze pot deveni excelenți oameni de știință, în timp ce copiii celei de-a treia ipostaze, în cazuri extreme pot deveni chiar criminali. Acești indivizi defectuoși vor fi mereu în căutarea iubirii adevărate (întreaga lor viață), singurul lucru care le lipsea părinților în momentul concepției. Însă o vor cauta în moduri diferite. Pentru a echilibra aceasta lipsă, ei vor căuta să exceleze și să fie admirați. În cazul indivizilor din cadrul celei de-a treia ipostaze, unde elementul de bază îl reprezintă violența, ei vor încerca să se impună printr-un comportament violent.

De aceea, dacă dorim să regenerăm rasa umană la cel mai înalt potențial de care dispune, și dacă dorim să avem o societate mai sănătoasă, trebuie să lăsăm să se nască copiii “primei relații de dragoste” și nu să îi avortăm!

Sugestii pentru o cercetare viitoare

Această ipoteză ar avea de câștigat de pe urma studiilor experimentale. Un experiment util ar fi examinarea ovulului și spermatozoidului persoanelor îndrăgostite pe durata acestei stări de unificare completă și observarea expresiei genetice – și anume a faptului dacă aceasta diferă față de toate momentele dinaintea și după apariția acestor trăiri.

Aceasta ipoteză necesită un studiu efectuat asupra populației cu privire la starea psihică a părinților în momentul concepției și sănătatea copilului rezultat. În cadrul cercetărilor, sunt rare informațiile acestea, fiind nevoie de un efort suplimentar pentru a educa societatea și a-i readuce astfel starea de sănătate și fericire.

Concluzii

1. Pentru ca omenirea să urmeze cursul regenerării, trebuie să acordăm o deosebită atenție stării mentale și emoționale a părinților, în momentul concepției copilului.
2. Tinerii care încep relații sexuale la o vârstă tânără, nu doar că își distrug șansa de a li se

- împlini cel mai frumos lucru, chiar mai târziu în viață –și anume acela de a se îndrăgosti și de a simți Eros-ul– ei putând chiar să-și piardă șansa de a-și cunoaște sufletul pereche.
3. În școli ar trebui ținute prelegeri care să facă acești copii să înțeleagă faptul că a se îndrăgosti nu înseamnă doar un orgasm bun, ci reprezintă un dar al firii (mă tem că actuala așa-zisă educație sexuală din școli va corupe și mai mult moralitatea deja distrusă a copiilor).
  4. Vârsta optimă la care o persoană se poate îndrăgosti este între 20 și 30 de ani. Până atunci, individul ar trebui să se înfrâneze și să nu se lase condus de dorința sexuală dacă dorește să găsească un adevărat partener pentru viață, partener care să-l întregască și compeleteze.
  5. Adevărata pereche (dipol) nu va fi găsită niciodată dacă individul caută aventuri sexuale de la o vârstă fragedă, lucru care poate duce doar la dezamăgiri. Chiar dacă partenerul adevărat este întâlnit mai târziu în viață, acesta nu va fi recunoscut.
  6. Societățile noastre vor continua procesul de degenerare dacă noi nu ne vom urma inima cu privire la viața noastră sentimentală.
  7. Părinții ar trebui să-i sprijine pe tinerii care aduc pe lume copiii făcuți din dragoste, pentru că acești copii sunt cei care vor salva societatea noastră de la dezintegare.
-

Referințe bibliografice:

1. Anomaly J: Defending eugenics: From cryptic choice to conscious selection. SSRN Electronic Journal 2008, Available at: <https://philpapers.org/archive/ANODEF.pdf>
2. Stock G: Germinal choice technology and the human future. Reproductive BioMedicine Online, 2005; 10: 27–35
3. Ahuvia AC: Individualism/collectivism and cultures of happiness: A theoretical conjecture on the relationship between consumption, culture and subjective well-being at the national level. J Happiness Stud, 2002; 3(1):23–36
4. Brockmann H, Delhey J, Welzel C, Yuan H: The China puzzle: Falling happiness in a rising economy. J Happiness Stud, 2008; 10(4): 387–405
5. Lyubomirsky S, Sheldon K, Schkade D: Pursuing happiness: The architecture of sustainable change. Rev Gen Psychol, 2005; 9(2): 111–31
6. Henshaw S: Induced abortion – a World review. Prevention and Treatment of Contraceptive Failure, 1986; 17–20
7. Jones R, Finer L, Singh S: Characteristics Of US abortion patients. New York: Guttmacher Institute, 2010. Available at: <http://nyfamilylife.org/wp-content/uploads/2013/11/US-Abortion-Patients.pdf>
8. McAnarney E: Adolescent pregnancy and its consequences. JAMA, 1989; 262(1): 74

9. Menezes G, Aquino E, Silva D: Induced abortion during youth: Social inequalities in the outcome of the first pregnancy. *Cad Saude Publica*, 2006;22(7): 1431–46
10. el Hajj N, Haaf T: Epigenetic disturbances in in vitro cultured gametes and embryos: Implications for human assisted reproduction. *Fertil Steril*, 2013; 99(3): 632–41
11. Park Y, Park S, Park M: The preconception stress and mental health of couples. *Journal of the Korean Medical Association*, 2011; 54(8): 832
12. Pillsworth E, Haselton M, Buss D: Ovulatory shifts in female sexual desire. *J Sex Res*, 2004; 41(1): 55–65
13. Schultz R: Why you're more likely to get pregnant with your new BF. *Shape Magazine*, 2017. Available at: <http://www.shape.com/lifestyle/sex-and-love/your-likelihood-getting-pregnant-higher-new-boyfriend>
14. Teperek M, Simeone A, Gaggioli V et al: Sperm is epigenetically programmed to regulate gene transcription in embryos. *Genome Res*, 2016; 26(8): 1034–46
15. Dunn J, Plomin R: Why are siblings so different? The significance of differences in sibling experiences within the family. *Fam Process*, 1991; 30(3): 271–83
16. Daniels D, Dunn J, Furstenberg F, Plomin R: Environmental differences within the family and adjustment differences within pairs of adolescent siblings. *Child Dev*, 1985; 56(3): 764
17. Aron A: Reward, motivation, and emotion systems associated with early stage intense romantic love. *J Neurophysiol*, 2005; 94(1): 327–37
18. Byers E: Relationship satisfaction and sexual satisfaction: A longitudinal study of individuals in long-term relationships. *J Sex Res*, 2005; 42(2): 113–18
19. Fenster L, Katz D, Wyrobek A et al: Effects of psychological stress on human semen quality. *J Androl*, 1997; 18(2): 194–202
20. Sprecher S: Sexual satisfaction in premarital relationships: Associations with satisfaction, love, commitment, and stability. *J Sex Res*, 2002; 39(3): 190–96
21. Domingo J: Reproductive and developmental toxicity of natural and depleted uranium: A review. *Reprod Toxicol*, 2001; 15(6): 603–9
22. Hindin R, Brugge D, Panikkar B: Teratogenicity of depleted uranium aerosols: A review from an epidemiological perspective. *Environ Health*, 2005; 4: 17
23. Ito T, Ando H, Handa H: Teratogenic effects of thalidomide: Molecular mechanisms. *Cell Mol Life Sci*, 2011; 68(9): 1569–79
24. McBride W: Thalidomide embryopathy. *Teratology*, 1977; 16(1): 79–82

25. Stephens T, Bunde C, Fillmore B: Mechanism of action in thalidomide teratogenesis. *Biochem Pharmacol*, 2000; 59(12): 1489–99
26. Mouth and Foot Painting Artists. 2017. Available at: <https://www.imfpa.org>
27. MFPA | Home. Mfpauk, 2015. Available at: <http://www.mfpa.uk>
28. Bengmark S, Rosengren K: Angiographic study of the collateral circulation to the liver after ligation of the hepatic artery in man. *Am J Surg*, 1970; 119(6): 620–24
29. Macchi C, Giannelli F, Cecchi F et al: Collateral circulation in occlusion of lower limbs arteries: An anatomical study and statistical research in 35 old subjects. *Ital J Anat Embryol*, 1996; 1996; 101(2): 89–96
30. Seiler C, Stoller M, Pitt B, Meier P: The human coronary collateral circulation: development and clinical importance. *Eur Heart J*, 2013; 34(34): 2674–82
31. Collignon O, Voss P, Lassonde M, Lepore F: Cross-modal plasticity for the spatial processing of sounds in visually deprived subjects. *Exp Brain Res*, 2008; 192(3): 343–58
32. Théoret H, Merabet L, Pascual-Leone A: Behavioral and neuroplastic changes in the blind: Evidence for functionally relevant cross-modal interactions. *J Physiol Paris*, 2004; 98(1–3): 221–33
33. Voss P, Collignon O, Lassonde M, Lepore F: Adaptation to sensory loss. *Wiley Interdiscip Rev Cogn Sci*, 2010; 1(3): 308–28
34. Arnsten A, Raskind M, Taylor F, Connor D: The effects of stress exposure on prefrontal cortex: Translating basic research into successful treatments for post-traumatic stress disorder. *Neurobiol Stress*, 2015; 1: 89–99
35. Blair R: The neurobiology of psychopathic traits in youths. *Nat Rev Neurosci*, 2013; 14(11): 786–99
36. Blair R: Neurobiological basis of psychopathy. *Br J Psychiatry*, 2003; 182(1): 5–7
37. Bremner J: Does stress damage the brain? *Biol Psychiatry*, 1999; 45(7): 797–805
38. Davidson R, McEwen B: Social influences on neuroplasticity: stress and interventions to promote well-being. *Nat Neurosci*, 2012; 15(5): 689–95
39. Glenn A, Raine A, Yaralian P, Yang Y: Increased volume of the striatum in psychopathic individuals. *Biol Psychiatry*, 2010; 67(1): 52–58
40. Pardini D, Raine A, Erickson K, Loeber R: Lower amygdala volume in men is associated with childhood aggression, early psychopathic traits, and future violence. *Biol Psychiatry*, 2014; 75(1): 73–80

41. Yang Y, Raine A: Prefrontal structural and functional brain imaging findings in antisocial, violent, and psychopathic individuals: A meta-analysis. *Psychiatry Res*, 2009; 174(2): 81–88
42. De la Fuente J, Goldman S, Stanus E et al: Brain glucose metabolism in borderline personality disorder. *J Psychiatr Res*, 1997; 31(5): 531–41
43. Raine A, Lencz T, Bihle S et al: Reduced prefrontal gray matter volume and reduced autonomic activity in antisocial personality disorder. *Arch Gen Psychiatry*, 2000; 57(2): 119
44. Tebartz van Elst L, Hesslinger B, Thiel T et al: Frontolimbic brain abnormalities in patients with borderline personality disorder. *Biol Psychiatry*, 2003; 54(2): 163–71
45. List of school shootings in the United States. *Enwikipediaorg*. 2017. Available at: https://en.wikipedia.org/wiki/List_of_school_shootings_in_the_United_States
46. Blair R, Colledge E, Murray L, Mitchell D: A selective impairment in the processing of sad and fearful expressions in children with psychopathic tendencies. *J Abnorm Child Psychol*, 2001; 29(6): 491–98
47. Jones A, Happé F, Gilbert F et al: Feeling, caring, knowing: different types of empathy deficit in boys with psychopathic tendencies and autism spectrum disorder. *J Child Psychol Psychiatry*, 2010; 51(11): 1188–97
48. Viding E, Blair R, Moffitt T, Plomin R: Evidence for substantial genetic risk for psychopathy in 7-year-olds. *J Child Psychol Psychiatry*, 2005; 46(6): 592–97
49. Blackburn R: Sensation seeking, impulsivity, and psychopathic personality. *J Consult Clin Psychol*, 1969; 33(5): 571–74
50. Quay H: Psychopathic personality as pathological stimulation – seeking. *Am J Psychiatr*, 1965; 122(2): 180–83
51. Quotes from real life criminal psychopaths. *Psychopaths in Fact & Fiction*. 2017. Available at: <http://www.remorselessfiction.com/criminal-psychopathquotes.html>
52. Gerstenbrand F, Karamat E: Adolf Hitler’s Parkinson’s disease and an attempt to analyse his personality structure. *Eur J Neurol*, 1999; 6(2): 121–27
53. Vernon W: Hitler, the man – notes for a case history. *J Abnorm Soc Psychol*, 1942; 37(3): 295–308
54. Hanssen M, Bak M, Bijl R et al: The incidence and outcome of subclinical psychotic experiences in the general population. *Br J Clin Psychol*, 2005; 44(2): 181–91

55. Zung W, Broadhead E, Roth M: Prevalence of depressive symptoms in primary care. *Journal of family practice. J Fam Pract*, 1993; 37(4): 337–44
56. Furnham A: The relationship between cognitive ability, emotional intelligence and creativity. *Psychology*, 2016; 7(02): 193–97
57. Veenhoven R, Choi Y: Does intelligence boost happiness? Smartness of all pays more than being smarter than others. *International Journal of Happiness and Development*, 2012; 1(1): 5
58. Fulker D, Eysenck S, Zuckerman M: A genetic and environmental analysis of sensation seeking. *J Res Pers*, 1980; 14(2): 261–81
59. Brown G, Harris T: *Social origins of depression*. Abingdon, Oxfordshire: Routledge, 2012
60. Redlich F, Hollingshead A, Roberts B et al: Social structure and psychiatric disorders. *Am J Psychiatr*, 1953; 109(10): 729–34
61. Chromosomes: Your Genetic Blueprint: Ingender.com. Ingendercom. 2017. Available at: <http://www.ingender.com/gender-info/conception2.aspx>
62. Bertoldo M, Locatelli Y, O’Neill C, Mermillod P: Impacts of and interactions between environmental stress and epigenetic programming during early embryo development. *Reprod Fertil Dev*, 2015; 27(8): 1125–36
63. Gillman M: Developmental origins of health and disease. *New Engl J Med*, 2005; 353(17): 1848–50